

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Kwiecień
Nr IV

Św. Jerzy (23 kwietnia)

Urodził się w chrześcijańskiej rodzinie pod koniec III wieku. Chłopak podążył za przykładem ojca wstępując do armii rzymskiej. Był dobrym żołnierzem i jego pozycja w wojsku stale wzrastała wraz z czasem. Został trybunem ludowym oraz otrzymał tytuł hrabiego. Podczas postoju Dioklecjana w Nikomedii należał do jego osobistej ochrony. W 303 Dioklecjan wydał edykt zezwalający na prześladowania chrześcijan na terenie Imperium. Jerzy był zmuszony do uczestnictwa w prześladowaniach, chociaż sam był chrześcijaninem i krytykował tę decyzję. Rozwścieczony Dioklecjan nakazał torturować go i zabić. Po różnych torturach Jerzy został zabity poprzez ścięcie pod murami miejskimi Nikomedii, 23 kwietnia 303 roku. Opowieść o świętym Jerzym i smoku jest legendą. W pełni rozwiniętej wersji zachodniej, smok zrobił swoje gniazdo na źródle, którego woda zaopatrywała miasto Silene. W konsekwencji, mieszkańcy musieli wypędzać smoka z jego gniazda, na czas, gdy nabierali wodę. Każdego dnia oferowali smokowi owcę, a jeśli jej nie znaleźli, musieli oddać zamiast jej jedną z dziewczyn. Ofiara była wybierana przez losowanie. Pewnego razu losowanie wskazało księżniczkę. Miała zostać ofiarowana smokowi, lecz na jego drodze pojawił się święty. Staął twarzą w twarz ze smakiem, obronił się znakiem krzyża, pokonał go i uratował księżniczkę.

Modlitwa. Święty Jerzy, ty przez wieki byłeś symbolem siły wiary chrześcijańskiej. Bądź i dzisiaj wzorem dla tych, którzy na co dzień toczą walkę ze złem, by zawsze zwyciężał Jezus.

Św. Zyta (27 kwietnia)

Urodziła się w biednej rodzinie we wsi Monsagrati. Jej starsza siostra została zakonnicą, a brat pustelnikiem. Zyta w wieku 12 lat została służącą w domu tkaczy Fatinnelli. Przez długi czas była tam źle traktowana. Jednak jej cierpliwość i dobroć zjednały w końcu jej pracodawców oraz innych służących. Z czasem powierzono jej zarządzanie całym gospodarstwem. Każdego dnia, wcześniej rano, udawała się na mszę świętą do pobliskiego kościoła. Pomagała ubogim i potrzebującym. Często pościła o chlebie i wodzie. Po 48 latach sumiennej pracy w jednym domu zmarła 27 kwietnia 1272 r. Została pochowana w kościele św. Fredina w Lukce, gdzie podczas procesu kanonizacyjnego odkryto jej nienaruszone zwłoki. Jest patronką miasta Lukka, służących, ludzi wyśmiewanych z powodu ich pobożności, samotnych kobiet, kelnerów i kelnerek. Jest też wzywana przy poszukiwaniu zgubionych kluczy. Za patronkę wybierały ją także liczne stowarzyszenia religijne i charytatywne. Przedstawiana jest w ubraniu służącej z różańcem, torbą i kluczami; z samym różańcem; z trzema bochenkami chleba, z kluczami i książką; z koszem owoców; z torbą i książką; z książką i różańcem.

Modlitwa. Wykrzykujcie na cześć Pana wszystkie ziemie; Służcie Panu z weselem! Wśród okrzyków i radości stawajcie przed nim! (Z psalmu 100)

Św. Bernadeta (16 kwietnia)

Urodziła się w 1844 r. w Lourdes. Swoje dzieciństwo spędziła w młynie Boly. Jednak w 1854 r. Soubirous musieli opuścić młyn Boly i przenieść się do domu Laborde. Ojciec Bernadety stał się najemnym robotnikiem, który z trudem utrzymywał swą 6-osobową rodzinę. Bernadeta w tym czasie opiekowała się swoim rodzeństwem. W 1855 r. do Lourdes dotarła epidemia cholery. Bernadecie udało się przeżyć, ale jej stan zdrowia uległ pogorszeniu - cierpiała na astmę. Z chorobą tą borykała się całe życie. Ojciec Bernadety został posądzony o kradzież dwóch worków maki i aresztowany. W wieku 13 lat Bernadeta udała się do Bartes, aby paść owce - rodziców nie stać było na wyżywienie wszystkich swoich dzieci. Rankiem 11 lutego 1858 r. Bernadeta wraz z siostrą udała się na poszukiwanie suchych gałęzi, aby rozpalić ogień w kominku. Nagle usłyszała dziwny dźwięk podobny do szumu wiatru i na wysokości ok. 3 metrów zobaczyła światłość, z której wyłoniła się postać kobiety. Było to pierwsze z 18 objawień Matki Bożej. Po objawieniach Bernadeta wstąpiła do klasztoru w Nevers (Francja) i obrała sobie imię zakonne Maria-Bernarda. W klasztorze pracowała jako pielęgniarka, lecz sama ciężko chorowała. Zmarła 16 kwietnia 1878 roku. Jej ciało nie uległo rozkładowi.

Modlitwa. Boże, Tyś swą przecudną mocą sprawił, że Maryją Panna przemówiła do św. Bernadety. Niech jej modlitwa i pokora będą po wieki wstawieniem za nasze grzechy. Amen.

Św. Hermenegild (13 kwietnia)

Hermenegild został wychowany w panującym wśród Wizygotów arianizmie (miejscowa ludność, potomkowie osadników rzymskich byli w większości katolikami). Przejście na katolicyzm spowodowało konflikt z ojcem i spowodowało walki zbrojne, które zakończyły się uwięzieniem i śmiercią Hermenegilda. Został kanonizowany tysiąc lat później, w 1585 roku, jako męczennik Kościoła katolickiego. Przez rodzinę matki Hermenegild bardzo blisko związany był ze św. Leandrem, przyjacielem Grzegorza, późniejszego papieża Grzegorza I Wielkiego, a także ze św. Izydorem z Sewilli. Problemy polityczne jakie niosły ze sobą przejście na katolicyzm Hermenegilda spowodowało konflikt z ojcem, podsycany przez trzecią żonę, fanatyczną wyznawczynię arianizmu. Pomiędzy królem a synem wybuchł konflikt zbrojny, trwający do roku 584. Hermenegild przeniósł się do Kordoby. Tam został pojmany przez wojska i wysłany do więzienia. Nie zachowały się żadne niezależne źródła mówiące o uwięzieniu i śmierci Hermenegilda. Jedynie w „Dialogach” Grzegorz I Wielki wspomina, że Hermenegild odrzucił ofertę łaski od swojego ojca w zamian za odstąpienie od wiary katolickiej i został ścięty na Wielkanoc, 13 kwietnia 585 roku. Papież Sykstus V kanonizował Hermenegilda w 1000. rocznicę śmierci. **Modlitwa.** Boże, niech moi bliscy rozumieją moje oddanie dla Ciebie i niech ich serce zawierzy tylko Tobie. Amen.

Św. Irena (1 kwietnia)

Niewiele wiadomo o życiu Ireny. Urodziła się w 2 poł. III w. w Tesalonikach (Saloniki). Legenda głosi, że Irenę zamknął jej ojciec, poganin, razem ze służącymi w wieży, gdzie anioł nauczył ją o wierze chrześcijańskiej, a potem nawet ochrzcił. Ojciec rozgniewał się tak bardzo, że początkowo sam chciał zabić córkę, później jednak kazał ją zgładzić namiestnikowi. Rzymianie przeszukując ich dom znaleźli Pismo święte i oskarżyli Irenę o obrazę rzymskich Bogów. Cesarz rozkazał skuć Irenę łańcuchami i zaprowadzić do domu publicznego. Legenda głosi, że nikt jej nie skrzywdził. Gdy następnym razem nie wyrzekała się wiary spalono ją żywcem. Działo się to Ok. 310 r. w Tesalonikach. Jest patronką dziewcząt. **Modlitwa.** Drogi Boże, dziękuję Ci za przykład wiary św. Ireny. Nie uległa ona swoim prześladowcom i nie dała się zmusić do rzeczy niegodnych Twoich dzieci. Wykazała się dojrzałością ponad swój wiek i pozostała niewinną w Twoich oczach. Proszę Cię o łaskę i pomoc, która zapewni mi wytrwałość i siłę w obliczu przeszkód, które wydają mi się nie do pokonania. Amen.